

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΖΑΧΑΡΙΑΣ, ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1698: Ο Μέγας Πέτρος της Ρωσίας επιβάλλει φόρο στα μούσια των υπηκόων του, στο πλαίσιο των μέτρων εκσυγχρονισμού που προωθεί.

1863: Ο πρίγκιπας της Δανίας, Γουλιέλμος Χριστιανός Γεώργιος, που έχει ανακηρυχθεί βασιλιάς των Ελλήνων με το όνομα Γεώργιος Α', αναχωρεί από την Κοπεγχάγη με προορισμό την Αθήνα. Αποκαιρώντας τον, ο πατέρας του, βασιλιάς της Δανίας, υπενθυμίζει: «Να θυμάσαι ότι αποστολή των βασιλέων είναι να βασιλεύουν και όχι να κυβερνούν». Θα την παραβιάσει αρκετές φορές.

1899: Ο Κωστής Παλαμάς ολοκληρώνει το ποίημά του Ο Δωδεκάλογος του Γύφτου.

1905: Λήγει ο ρωσοϊαπωνικός πόλεμος, με την υπογραφή της συνθήκης του Πόρτσμουθ, στο Νιου Χαμσάιρ. Μεσολαβητής ήταν ο Αμερικανός Πρόεδρος Τιοντορ Ρούσβελτ και υπογράφωντες η νικήτρια Ιαπωνία και η ηττημένη Ρωσία. Σύμφωνα με τη συνθήκη, η Ρωσία παραχωρεί στην Ιαπωνία το νησί Σαχαλίη και τα λιμενικά και αεροδρομικά δικαιώματα της Μαντζουρίας.

1910: Ο Ελευθέριος Βενιζέλος, αμέσως μετά την άφιξή του στην Αθήνα, μιλά για πρώτη φορά σε μεγάλη λαϊκή συγκέντρωση στην Πλατεία Συντάγματος και περιγράφει τη βάση της πολιτικής του.

1929: Ο γάλλος πρωθυπουργός Αριστέιδης Μπριάν προτείνει τη δημιουργία των Ηνωμένων Πολιτειών της Ευρώπης. Η αντίδραση είναι ψυχρή.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1847: Τζέσε Τζέιμς, θρυλικός ντεσπεράντο της Άγριας Δύσης. Από τους λίγους «διανοούμενους» του χώρου του, συνήθιζε να απαγγέλλει στίχους του Σέξπιρ μετά από κάθε παράνομη πράξη του. (Θαν. 3/4/1882)

1857: Κωνσταντίν Τσιολκόφσκι, ρώσος φυσικός, από τους πρωτοπόρους της διαστημικής έρευνας. (Θαν. 19/9/1935)

1946: Φρέντι Μέρκιουρι, καλλιτεχνικό ψευδώνυμο του Φαρόκ Μπουλσάρα, Βρετανός τραγουδιστής του ροκ συγκροτήματος «Queen». (Θαν. 24/11/1991)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1857: Αύγουστος Κοντ, γάλλος διανοούμενος, που θεωρείται ο ιδρυτής της επιστήμης της κοινωνιολογίας. (Γεν. 17/1/1798)

1944: Ηρώ Κωνσταντοπούλου, ελληνίδα ηρώδα της Αντίστασης (Γεν. 16/7/1927)

2007: Νίκος Νικολαΐδης, σκηνοθέτης του κινηματογράφου και συγγραφέας («Τα κουρέλια τραγουδούν ακόμα») (Γεν. 25/10/1939)

Success story: ο σύντομος δρόμος για τον ΣΥΡΙΖΑ

Του Στέφανου Κασιμάτη

Πρέπει να πανηγυρίσω; Πρέπει να βγω στους δρόμους με σημαία; Ο πρόεδρος Αντώνης δεσμεύεται να δώσει το 70% του πλεονάσματος (εφόσον τελικά υπάρξει τέτοιο πράγμα...) στους συνταξιούχους! Ο δε αντιπρόεδρος Ευάγγελος, ύστερα από προσωπικό αγώνα που έδωσε (γυμνός αλειμμένος με λάδι σε στίβο στρωμένο με άμμο - που λέει ο λόγος, όλα αυτά...), επαναφέρει τα «σταζ» στο Δημόσιο! Ενδείξεις θεωρούνται τα παραπάνω της βελτίωσης που σημειώνεται. Στοιχειοθετούν, υποτίθεται, το success story. Και αναρωτιέμαι, ειλικρινά -επειδή, όπως σας έχω πει, ψήφισα τη Ν.Δ. στις εκλογές του Ιουνίου 2012, στηρίζω την παρούσα συγκυβέρνηση και, επιπλέον, θα ήθελα μια σοβαρή και ρεαλιστική Κεντροαριστερά-αναρωτιέμαι τι πρέπει να κάνω.

Να τι πρέπει να κάνω: να εξετάσω τι ακριβώς είναι αυτές οι δύο «επιτυχίες» της κυβέρνησης. Ας ξεκινήσω με τα «σταζ». Κάποιοι θα δουλέψουν για τέσσερις ή πέντε μήνες μήνες σε θέσεις του Δημοσίου. Θα είναι, φαντάζομαι, τα «γαϊδούρια» που θα σέρνουν τους υπολοίπους του κλάδου: τα πρόσωπα πίσω από τα γκισέ, που θα υφίστανται, για μερικά κατστάρια ευρώ τον μήνα, την πίεση του κόσμου, ενώ ακόμη δεν θα έχει βρεθεί τρόπος ώστε οι μόνιμοι να πεισθούν ή να υποχρεωθούν να κάνουν τη δουλειά εκείνη, για την οποία υποτίθεται ότι προσελήφθησαν.

Και μετά τη λήξη του τετραμήνου ή του πενταμήνου, τι θα γίνει με όλους αυτούς τους «νέγρους», που δεν πρόκειται να επαναπροσληφθούν στο Δημόσιο; Θα τους πάρει μήπως κάποια ιδιωτική εταιρεία, από αυτές που υφίστανται την απηνή φορολόγηση και για να κάνουν τι; Υποθέτω ότι θα επανέλθουν στην ανεργία, με την απέχθειά τους για το σύστημα να έχει γίνει μίσος.

Πάμε τώρα στην ενίσχυση των συνταξιούχων. Πόθεν προήλθαν οι οριζόντιες περικοπές; Εξαιτίας της αδυναμίας του συστήματος να περιμαζέψει το Δημόσιο. Και το πλεόνασμα του κράτους πώς μας προέκυψε; Χάρη στη δυνα-

σει η φιλεύσπλαχνος κυβέρνηση; Συνοψίζω: οι άνεργοι στους οποίους θα δοθεί η δυνατότητα να δουν πώς είναι η δουλειά σε ένα Δημόσιο δύο ταχυτήτων και οι συνταξιούχοι στους οποίους περιστασιακά θα δοθεί ως φιλοδώρημα αυτό που δικαιούνται, θα πιστέψουν ότι αυτά συνιστούν υπέρβαση της κρίσης; Να το θέσω διαφορετικά: είναι τόσο ηλίθιοι οι ψηφοφόροι;

Μπορεί και να είναι, δυστυχώς. (Δυστυχώς, διότι δεν είμαι κι εγώ ένας από αυτούς τους «κεντρώους» που ψήφισαν Κεντροδεξιά, ενώ συγχρόνως ελπίζουν σε μια σοβαρή Κεντροαριστερά;) Διερωτώμαι, ωστόσο, υπό αυτούς

διαφέρουν οι δύο επιλογές.

Με όλα αυτά, θέλω να πω ότι η προσπάθεια της κυβέρνησης να δείξει ότι πετυχαίνει κάποια δήθεν βελτίωση, η οποία θα βασίζεται στην «αναπαλαίωση» του συστήματος μικρή σημασία έχει. Διότι, μόλις δύο βήματα παρακάτω, υπάρχουν κάποιοι άλλοι, οι οποίοι υπόσχονται στο ίδιο κοινό την ως διά μαγείας αναγέννηση του παρελθόντος. Ποιοτικά, δεν βλέπω να υπάρχει καμία διαφορά. Παρεκτός στον βαθμό της ηλιθιότητας εκείνων που θα επιλέξουν τη μια ή την άλλη εκδοχή: ο λιγότερο ηλίθιος θα πιστέψει ότι το σύστημα διασώζεται με στοχευμένες παρεμβάσεις, ο τελείως ηλίθιος θα πιστέψει ότι μπορεί να αναγεννηθεί με τον ελληνικό τσαμπουκά.

Επειτα από τρία χρόνια χρεοκοπίας, το μάθημα της κρίσης -για όσους το κατάλαβαν- είναι ότι το σύστημα όπως το γνωρίζαμε δεν μπορεί να πάει παρακάτω. (Εκτός αν υπάρχουν κάποιοι πρόθυμοι να πληρώνουν εσείς τη δική μας ευμάθεια...) Αν αυτή η χώρα πρόκειται να γίνει βιώσιμη ως οικονομία, αυτό θα συμβεί μόνο με την αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου που είχαμε ως σήμερα. Αυτή είναι η δύσκολη στρατηγική που υπάρχει για τη σημερινή κυβέρνηση, είναι όμως και η μοναδική. Συντηρώντας τις ελπίδες για τη δήθεν αναβίωση του παλιού συστήματος, το μόνο που πετυχαίνει είναι να στρώνει τον δρόμο για τον ΣΥΡΙΖΑ...

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

τόπτά του να μην πληρώνει τις οφειλές του. Συγχωρήστε με, αλλά εγώ δεν βλέπω καμία βελτίωση σε αυτό, διότι δεν βλέπω την παραμικρή διαφορά μεταξύ ενός κράτους που δεν μαζεύει τα έξοδά του και ενός άλλου που απλώς δεν πληρώνει τις δαπάνες του. Την ίδια, αμετάβλητη παντοδυναμία του κράτους διαπιστώνω• επομένως, πού είναι η διαφορά; Και διερωτώμαι, αυτοί οι άνθρωποι (τα ζώα, αν προτιμάτε τον σκληρό ρεαλισμό...), που δούλεψαν τρεις και τέσσερις δεκαετίες, που κατέβαλαν τις εισφορές τους, περιμένετε ότι θα πάρουν στα σοβαρά ένα φιλοδώρημα που θα τους δώ-

τους όρους ποια μπορεί να είναι εν τέλει η διαφορά ανάμεσα στη συγκυβέρνηση Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ από τη μια και από την άλλη, στον ΣΥΡΙΖΑ; Οι μεν υπόσχονται την αναπαλαίωση του συστήματος, οι δε υπόσχονται τη συντήρησή του ως έχει. Πού ακριβώς βρίσκεται η διαφορά; Οι μεν σου λένε ότι, σιγά σιγά, με κόπους και θυσίες, θα ξαναπάμε στα ίδια, όπως τα ξέραμε. Οι δε ότι δήθεν υπάρχει ο μαγικός τρόπος, ώστε να ξαναπάμε αυτομάτως εκεί, χωρίς κόπους και θυσίες. Γιατί κάποιος να διαλέξει το πρώτο και όχι το δεύτερο; Η απάντηση είναι μία και μόνον: επειδή είναι τελείως βλαβή ή μαζοχιστής - διότι ποσώς

ΤΑ ΝΕΑ

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟ «ΣΧΕΔΙΟ ΜΑΡΣΑΛ»

Ουδένια εξέπληξαν τα ανατριχιαστικά στοιχεία της τελευταίας έρευνας του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ για την πορεία της ανεργίας και τις οδυνηρές εξελίξεις στην αγορά: έξι στους δέκα από το ενάμισι εκατομμύριο πολιτών που έχουν μείνει χωρίς

δουλειά δηλώνουν διατεθειμένοι να εργαστούν χωρίς καμία διασφάλιση, τόσο σε ό,τι αφορά το ημερομίσθιό τους όσο και σε ό,τι αφορά τη (μη) ασφάλισή τους! Η ανεργία, ειδικά στις νέες ηλικίες, έχει πάρει εφιαλτικές διαστάσεις - και κάποιοι τοποθε-

τούν πλέον τη λύση ύστερα από μία... εικοσαετία. Πρόκειται για το μεγαλύτερο ελληνικό πρόβλημα - και είναι προφανές ότι η όποια λύση στο ζήτημα του χρέους δεν θα το αμβλύνει. Χρειάζονται πόροι για να δημιουργηθούν δουλειές και να μη διαλυθεί η

ελληνική κοινωνία. Στο πλαίσιο αυτό, η επαναφορά από τον Πέερ Στάιμπρουκ, των γερμανών Σοσιαλδημοκρατών, της πρότασης για ένα «Σχέδιο Μάρσαλ» προβάλλει ως η μοναδική διεξόδος. Αρκεί να το αντιληφθεί και η Καγκελάριος Μέρκελ...

MAJESTIC TRAVEL
Το μεγαλύτερο Ελληνικό ταξιδιωτικό γραφείο
405 Elizabeth Street, Surry Hills NSW 2010
• p. 9281 2288 • e. holidays@majestictravel.net.au
ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΠΑΝΤΑΖΗ